

Kelly's gebed

Lori Fuller Sosa
Kerktijdschriften
(Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal)

Kelly en haar mama stapten op het kerkgebouw af en keken om zich heen. Het was prachtig, met wuivende palmbomen eromheen. Op het bord van het gebouw stond 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen' in drie verschillende talen: Maleis, Chinees en Engels!

Kelly wist niet veel over Jezus Christus. En ze was ook nog nooit in de kerk geweest. Li Leen, een vriendin van haar mama, ging daar naar de kerk. Ze had Kelly en haar mama uitgenodigd om met haar mee te gaan.

Toen ze naar binnen gingen, werden ze met een glimlach door mensen begroet. Iedereen was erg aardig. Kelly en haar mama volgden Li Leen naar een grote ruimte op de bovenverdieping. Li Leen zei dat ze dat een kapel noemden.

Kelly ging naast haar mama en Li Leen op een rij stoelen zitten. De kerk begon daarna al snel. Ze luisterde naar de muziek. Ze kreeg een fijn gevoel, ook al kende ze de woorden niet.

Aan het einde van de dienst stond er een vrouw op om te bidden. Kelly keek om zich heen terwijl iedereen de armen over elkaar deed en de ogen sloot. Ze voelde nog steeds iets heel fijns van binnen. Wat *was* dat? Het voelde anders dan ze zich ooit had gevoeld!

Toen ze later de kerk uitgingen, vertelde Kelly aan haar mama over het gevoel dat ze tijdens het gebed had gehad.

'Ik heb niets bijzonders gevoeld', zei mama. Maar Kelly bleef denken aan

wat ze in de kerk gevoeld had. Ze vond het gebed heel fijn. En ze vond het ook fijn om over Jezus te horen.

'Kunnen de zendingen me onderwijzen?' vroeg Kelly aan haar mama. 'Ik wil graag meer leren.'

'Als je dat graag wilt, vind ik het goed', zei mama.

De zendingen leerden Kelly hoe ze moest bidden en in de Schriften kon lezen. Ze leerden haar over Jezus en dat Hij van ons houdt. Kelly vond het fijn wat ze leerde.

Op een dag gaven de zendingen haar een speciale opdracht.

'Ga je deze week zelf proberen te bidden?' vroeg ouderling Parker.

Tot dan toe had Kelly alleen maar samen met de zendingen gebeden. Maar ze wilde het wel in haar eentje proberen. Ze wist dat onze hemelse Vader altijd luisterde en dat Hij van haar wilde horen.

'Ik ga het doen!' beloofde ze.

De volgende dag op school was een bijzondere dag.

Kelly ging aan een zangwedstrijd meedoen! Ze had een prachtig nieuw Chinees lied geleerd. Het had veel moeite gekost om alle noten en tonen te leren! Ze had volop geoefend.

Toen ze bijna aan de beurt was, werd Kelly zenuwachtig. Ze haalde het plaatje van Jezus tevoorschijn dat ze die ochtend in de zak van haar schooluniform had gestoken. Ze besloot om te bidden, zoals de zendingen haar dat hadden voorgedaan. 'Hemelse Vader, help me alstublieft dat ik niet zo zenuwachtig zal zijn', bad ze. 'In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Toen stapte Kelly het podium op. Ze staaarde het publiek en de juryleden aan. Ze dacht aan het plaatje van Jezus in haar zak en voelde zich al wat beter. Ze haalde diep adem en begon te zingen.

Ze zong alle woorden precies zoals ze geoefend had. Terwijl ze de laatste noot zong en een buiging maakte, wist Kelly dat onze hemelse Vader haar gebed verhoord en haar geholpen had.

Kelly stapte met een glimlach het podium af. Ze kon niet wachten om de zendingen te vertellen wat er gebeurd was! Ze wist dat ze voortaan elke dag wilde bidden. ●

